

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

II. Doctrina, quæ ex damnatione Propositionum eruitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

II.

Doctrina quæ ex damnatione Propositionum eruitur.

Nobis circa hanc partem, quæ ut vel leviter tractaretur, expenso sensu singularum propositionum, & collato cum paribus Scripturæ Sacræ vel SS. Patrum locis unde excerptæ sunt, perlongum opus sola desideraret, in præsentia satis erit summa quædam delibare capita, ex quibus de reliquis facile judicari poterit.

1. Proscribit Constitutio multas locutiones Scripturæ, Conciliorum, Patrum, & Auctorum, doctrinæ & pietatis laude illustrium. Et hac proscriptio, debita sanctissimis fidei nostræ regulis, Scripturæ Sacræ videlicet & Traditioni, reverentia violatur, præbeturque occasio *profanas vocum novitates* introducendi.

DAMNATUS SCRIPTURÆ ET PATRUM LOQUENDI MODUS.

2. Damnat eadem Constitutio Propositionem XII. quæ est sancti Prosperi, e latinis versibus in Gallicos translata, & sub nomine sancti illius ab Auctore Considerationum Moralium citata; aliasque nonnullas Propositiones, verbis quoque Sanctorum Patrum enuntiata; quibus hoc unum docetur, Deum omnipotentem, qui omnia quæ

OMNIPOTENTIA DEL. Prop. IO. II. 12. &c.

Hist. Eccles. Tom. LXX. K cum-

Sæc. XVIII. cumque voluit fecit, & **cujus** voluntati nihil potest resistere, supremum

A. C. 1719. exercere in voluntates humanas dominium sicut in cetera omnia quæ in cælo sunt, illæsa semper, quæ inest, agendi vel non agendi potestatis. Quibus Propositionibus damnatis: *Præscribitur ipsum nostræ Confessionis initium qua nos in Deum Patrem omnipotentem credere confitemur. Neque enim ob aliud veraciter vocatur omnipotens, nisi quoniam quicquid vult potest, nec voluntate culpæ ipsius creaturæ voluntatis omnipotentis impeditur effectus.*

**GRATIA
EFFICAX.
Prop. 22.
23. 24. 25.**

*Orat. habita in
I. Congr.
de Auxiliis.*
**FIDES PRIMARIA
GRATIA.**

3. Reprobatur comparationes quæ in Scriptura & Traditio frequent duxerunt ab ea Dei potentia, quæ in creatione mundi, in mortuorum resurrectione, in curatione morborum, in Mysterio Incarnationis maxime enititur ad exprimendam variis hisce similitudinibus vim gratuitam nostræ prædestinationis, & omnipotentem divinæ gratiæ in cor humanum efficaciam. Quæ damnatione convelluntur tutissima inconcussa SS. Augustini & Thomæ dogmata de Gratia per se efficaci, & omne opus bonum necessaria: quæ doctrina, propria hæreditas est non modo Universitatis Parisiensis, sed etiam teste summo Pontifice Clemente VII ipsius sanctæ Sedis Apostolicæ.

4. Notam inurit Propositionibus Sæc. XVIII. A. C. 1719
 nonnullis, quibus fides in eum *qui ju-*
stificat impium, statuitur ut prima Gra-
 tia, ut origo bonorum omnium quæ Prop. 26. 27. Concil. Trid. Sess. 4. c. 8. Bonif. 2. in Ep. ad Cæsar. Arelat. append. ad Tom. 10. S. Aug. pag. 161.
 divinæ misericordiæ prævia liberalitas
 nobis largitur, ut *initium salutis huma-*
næ, fundamentumque & radix omnis justi-
ficationis. Certum enim est atque catholi-
cum (inquit Bonifacius II.) quod in om-
nibus bonis, quorum CAPUT EST FI-
 DES, nolentes nos misericordia divina
 præveniat.

5. Feriuntur censura alii articuli, DUO TE-
 quibus distincte & accurate notatur di- STAMEN-
 scrimen utriusque Testamenti: Veteris TA.
 quidem nonnisi servos per timorem ge- Prop. 6. 7. 8. 64. 65.
 nerantis. Novi autem filios per cari-
 tatem producentis: quibus etiam arti-
 culis quæ sit hominis ad alterutrum
 Fœdus pertinentis conditio, quæ Dei
 utrumque dispensantis, eoque ipso Gra-
 tiæ suæ necessitatem ac virtutem de-
 monstrantis œconomia, ipsis vel Scri-
 pturæ vel SS. Patrum locutionibus de-
 claratur.

6. Anathemate percutiuntur Pro- AMOR DEI.
 positiones plurimæ, quibus statuuntur Prop. 44 45. 46. 47. &c.
 necessitas, excellentia, & fructus a- Pietas cultus Dei est nec colitur ille nisi amando. S. Aug. Ep. 140. cap. 18.
 moris divini, seu, ut Libri sacri ac
 sancti Patres loquuntur, Caritatis: sine
 qua, teste Apostolo, nihil sumus, &
 nihil prodest vel ipsam martyrium;
 siue

Sæc. XVIII fine qua Deus, ut ait S. Augustinus
A. C. 1719. non colitur; quæ necessaria est ut in
 nostræ actiones sicut oportet, hoc e
 eas ad Deum tanquam ad ultimum
 nem nostrum actu aut virtute referend

TIMOR.

*Prop. 60. 61.
62. 66.*

*Censura Cleri
Gallicani*

Anno 1700.

*Censura Sa-
cræ Facul-
tatis*

Anno 1716.

Art. Sacræ

Facult. 2.

Parte.

**POENITEN-
TIA.**

Prop. 87. 88.

S. Caroli

Regulæ.

Censura

Cleri Gal-

licani.

7. Pari Censuræ subjiciuntur al
 articuli, quibus timor pœnarum, quan
 vis bonus sit & utilis, minime tamen
 sufficere declaratur, ut excludat affi
 ctum peccandi, ac voluntatem ad Deum
 convertat. Et hæc damnatio favet
 patrocinatorum pravæ Casuistarum
 doctrinæ, spemque falsam affert pecc
 toribus, fore ut post consumptam
 gravissimis sceleribus & flagitiis vitæ
 si vel ipso mortis momento pœnarum
 solo metu percutiantur, æternam
 consecuturi salutem, quamvis nunquam
 in omni vita Deum dilexerint.

8. Convellit eadem Constitutio
 lutares regulas sanctorum Canonum
 quorum spiritus in Ecclesia perpetuo
 viget; quibus jubetur differri abolu
 tionem iis peccatoribus, qui non duntaxat
 spiritum habent pœnitentiæ & contritionis,
 nec cum humilitate portant remanentem
 sentiunt statum peccati. Oblata
 impunitatis non pœnitentibus, peccatores
 inducit ad profanationem sanctorum
 rum Mysteriorum, superbum iis & rebelle
 bellem animum afflat contra Ministros
 Christi, Ministrosque ipsos efficit con
 scios

scios ac participes & fautores tot sacrilegiorum

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

9. Excutit de manibus Fidelium Sacras Scripturas, quas omnibus a Deo fuisse destinatas SS. Patres, Prophetæ & Apostoli docuerunt; quas Spiritus Sanctus tali divinæ sapientiæ temperamento dictavit, ut, quia erant omnibus propositæ, in omnium usum esse possent; quæ nobis divinitus datæ fuerunt, ut ad earum lucem ambulemus in hoc caliginoso sæculi decursu, & per earum consolationem & patientiam spem habeamus.

SCRIPTURA
SACRA.
Prop. 79. 80.
81. 82. 83.
84. 85.

10. Ex Scriptura, & perpetua Ecclesiæ Traditione constat, *Claves Regni Cælorum*, ut ait S. Augustinus, non hominem unum, sed unitatem accepisse Ecclesiæ; Sponsam esse Christi, quæ tenet & possidet omnem sponsi sui & Domini potestatem; Ecclesiam esse Catholicam, Matrem Fidelium, quæ accepit Facultatem ligandi & solvendi, judicandi & pronuntiandi; proprietatem Clavium pertinere ad Corpus integrum, at ministerium Clavium non pertinere nisi ad Ministros a Christo constitutos. Infirmat Constitutio hæc omnia principia, quæ sunt Fundamenta Sacræ Hierarchiæ, necessaria prorsus ad tuendam Veritatis & Pacis incolumitatem. Ecclesiæ non minus quam Imperii statum

EXCOMMUNICATIO.
Prop. 90. 91.
S. Aug.
serm. 295.
cap. 2.
Idem Ep. 73.

Sæc. XVIII. ac tranquillitatem turbare potest dam-
 nata ista Propositione: *Excommunic-*

A. C. 1719 *tionis injustæ metus nunquam debet nos im-*
pedire ab implendo debito nostro; quæ qui-
 dem propositio nihil aliud significat quam
 quod Petrus & Apostoli dixerunt: *Os*
diri oportet Deo magis quam hominibus.

Art. 5. 29.

Supersunt alia ejusmodi permuta-
 in Constitutione, ad Doctrinam perti-
 nentia, quæ animadversa sunt in con-
 pluribus libris non minus erudite quam
 facunde scriptis; ac præsertim in Ap-
 pellatione Illustrissimorum quatuor Ep-
 scoporum, Mirapicensis, Senecensis,
 Montispeffulani, & Boloniensis; quæ
 dato ceteris exemplo provocandi ad
 futurum Concilium Generale, immor-
 taliter de Ecclesia sunt meriti; itaque
 que in Appellatione Cardinalis Noail-
 doctrinæ & pietatis laude quam digni-
 tatum fulgore eminentioris, quæ in-
 spiranti jamdudum Parisiensi Ecclesie
 lucem & vitam restituit.

Dum autem affirmamus Constituti-
 one *Unigenitus*, fidei & disciplinæ ma-
 rum fundamenta prorui, eademque
 pravæ Casuistarum doctrinæ novum re-
 bur accedere, non id temere a nobis
 aut exaggerandi causa, jactatur. Quis
 enim nescit quantum e centum & unius
 Propositionum condemnatione religio
 ac Regno non periculi modo in futu-
 rum

rum confletur, sed veri jam & præ-
 sentis mali ingruerit? Ipsi profecto Con-
 stitutionis fautores id videntur dedita
 opera egisse, ne nos videri possemus
 vanos nobis finxisse terrores, & *illic*
trepidavisse timore ubi non erat timor. Pu-
 det referre quæ illi quatuor abhinc an-
 nis, Constitutionis auctoritate auda-
 ciores facti, docuerunt, illasque opi-
 nionum sordes ex ipsorum scriptis e-
 ruere. Legi possunt notatæ proposi-
 tiones a doctissimis Theologiæ Facul-
 tatibus Parisiensi, Remensi & Picta-
 viensi; defensæ Duaci, Cadomi, aliis-
 que in locis Theses; præcipue vero Dis-
 sertationes Pontificiæ in Academia Co-
 nimbricensi propugnatae Anno 1717.

§. XVIII.

TERTIA PARS.

QUÆ CONSECUA SUNT
CONSTITUTIONEM.

Quæ consecuta sunt Constitutionem
 ex parte Romani Pontificis, bre-
 vitatis gratia ad quatuor tantum ca-
 pita referemus: Violatam Episcopalis
 Collegii dignitatem Brevi dato die 17.
 Mart. Anno 1714. Denegatam omnem
 aliquot Galliæ Episcopis suas difficul-
 tates exponendi copiam; Brevia quæ-
 dam

K 4

dam